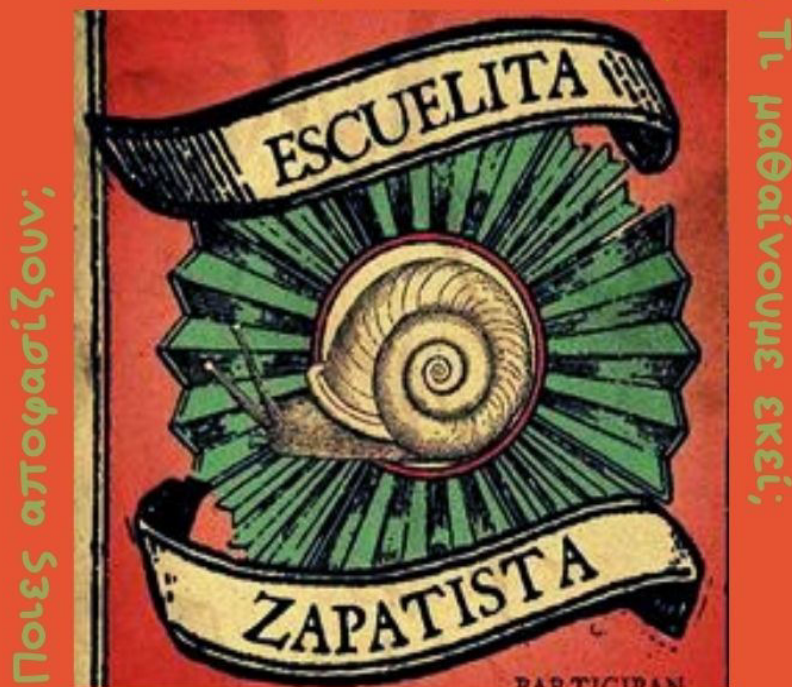


# ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΑΠΑΤΙΣΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ-ΚΥΡΙΑΚΗ 12-13 ΙΟΥΝΙΟΥ 2021

Τι είναι το ζαπατιστικό σχολείο;



Πότε αρχίζει και πότε σταματάει;

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΥΤΟΜΟΡΦΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ  
ΖΑΠΑΤΙΣΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ  
.....  
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΦΟΙΤΗΤ(ΡΙ)ΩΝ  
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ

ΑΘΗΝΑ

ΚΟΙΝΣΕΠ ΣΠΟΡΕΙΟ  
.....  
ΟΜΑΔΑ ΒΟΥΝΟΥ  
.....  
ΤΟ ΣΚΑΣΙΑΡΧΕΙΟ

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΛΙΤΩΝ  
ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ  
ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗΣ  
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ  
"ΤΟ ΣΠΟΡΙ"

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΜΙΚΡΟΣ ΝΤΟΥΝΙΑΣ

## Ενημέρωση από την Πανελλαδικές Ημέρες Δράσης για την Ζαπατιστική Παιδεία 12-13/6

Από διαφορετικές γεωγραφίες το Ρέθυμνο, την Κέρκυρα, την Μυτιλήνη, την Πάτρα, την Θεσσαλονίκη, και την Αθήνα οργανώσαμε κοινά ημερολόγια με δράσεις για τη Ζαπατιστική Παιδεία, με πολύ ενθουσιασμό για την άφιξη των Ζαπατίστας στην Ευρώπη.

Αλλά τι είναι το Μικρό Ζαπατιστικό Σχολείο;

Το Μικρό Σχολείο είναι μια κοινότητα μάθησης μέσω του μοιράσματος, της συμβίωσης αλλά και της ακύρωσης των κυρίαρχων ρόλων. Στο Μικρό Σχολείο μαθαίνεις πώς να μαθαίνεις συλλογικά και μετά αυτό να το διδάσκεις στους πιο μικρούς και στις πιο μικρές -και όχι μόνο-, δηλαδή στις πιο σημαντικές και σημαντικούς.

Με αφορμή τα παραπάνω επιθυμούμε να ανοιχτεί ένας δημόσιος διάλογος για την 'Άλλη' εκπαίδευση και τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να μεταδοθεί η ζωντανή εμπειρία. Όπως λένε και οι ίδιοι και ίδιες οι Ζαπατίστας, η εμπειρία είναι χειροπιαστή και ριζωμένη αλλά όχι αντιγράψιμη. Δεν υπάρχουν συνταγές γιατί «Προχωράμε ρωτώντας».

Το Μικρό Σχολείο είναι η κοινότητα συμβίωσης και οικοδόμησης του 'εμείς', χωρίς να παραγκωνίζεται το 'εγώ', μέσα από την αυθεντική επικοινωνία, το μοίρασμα των επιθυμιών, την δέσμευση και την αυτοπειθαρχία. Και επειδή τίποτα δεν έχει τελειώσει, ο, τι κι αν λείπει προσπαθούμε να το φτιάξουμε, υπερβαίνοντας τον διαχωρισμό πνευματικής και χειρωνακτικής εργασίας και κατασκευάζοντας γέφυρες. Ο τόπος του εδώ και ο χρόνος του τώρα, οικοδομείται από τις πιο μικρές και τους πιο μεγάλους και χρησιμοποιώντας τα λόγια τους υλοποιείται με "σκέψη και ιδρώτα".

Αλλά για να εξερευνήσουμε την Αυτονομία των Ζαπατίστας σαν απελευθερωτική και χειραφετική παιδαγωγική στις δικές μας γεωγραφίες, είναι απαραίτητο να εξετάσουμε όχι μόνο την εφικτότητα της υλοποίησης αυτής σ' ένα νεοφιλέλευθερο πλαίσιο, αλλά να μάθουμε και να βιώσουμε την σημαντικότητα της αμεσοδημοκρατικής κοινότητας, όπου οι άνθρωποι ανεξάρτητα από την ηλικία και το φύλο συναποφασίζουν και πράττουν. Όπως σημειώνει και ένας από τους 'δασκάλους' του Μικρού Σχολείου, "η οικοδόμηση της αυτονομίας είναι μια διαδικασία που 'δεν έχει τέλος'". Οι διαδικασίες μεταμορφώνονται, επανεφευρίσκονται, επανανοηματοδοτούνται και οι άνθρωποι μέσα σε αυτές προχωρούν, οργανώνονται, επιθυμούν, συνδημιουργούν και ονειρεύονται.

Φτάνοντας λοιπόν οι Ζαπατίστας στην Ευρώπη φωνάζουν !Desperitad! δηλαδή Ξυπνήστε! Θυμηθήκαμε έτσι, την αφήγηση του γερό Αντόνιο που 'μπλέκει' τον ύπνο και τον ξύπνιο, και συχνά αναρωτιέται 'Τι ονειρεύτηκε':

“Ονειρεύεται ο Αντόνιο ότι η γη που δουλεύει του ανήκει, ονειρεύεται ότι ο ιδρώτας του πληρώνεται με δικαιοσύνη και αλήθεια, ονειρεύεται ότι υπάρχει σχολείο για να γιατρέψει την άγνοια και φάρμακο για να τρομάξει το θάνατο, ονειρεύεται ότι το σπίτι του φωτίζεται κι ότι το τραπέζι του γεμίζει, ονειρεύεται ότι η γη του είναι λεύτερη κι ότι είναι θέμα του λαού του να κυβερνά και να κυβερνιέται, ονειρεύεται πως είναι εντάξει με τον ίδιο του τον εαυτό και με τον κόσμο. Ονειρεύεται ότι πρέπει να αγωνιστεί για να αποκτήσει αυτό το όνειρο, ονειρεύεται πως πρέπει να υπάρξουν νεκροί για να υπάρξει ζωή. Ονειρεύεται ο Αντόνιο και ξυπνάει... τώρα ξέρει τι να κάνει και βλέπει τη γυναίκα του καθισμένη στις φτέρνες να φυσά τη φωτιά, ακούει το παιδί του να κλαίει, βλέπει τον ήλιο να χαιρετά την ανατολή και ακονίζει τη ματσέτα του χαμογελώντας. Ένας άνεμος σηκώνεται και ανακατεύει τα πάντα, αυτός σηκώνεται και πηγαίνει να συναντήσει άλλους. Κάτι του λέει πως η επιθυμία του είναι επιθυμία πολλών και πηγαίνει να τους βρει.”  
(απόσπασμα από το βιβλίο Ιστορίες του γέρο Αντόνιο)

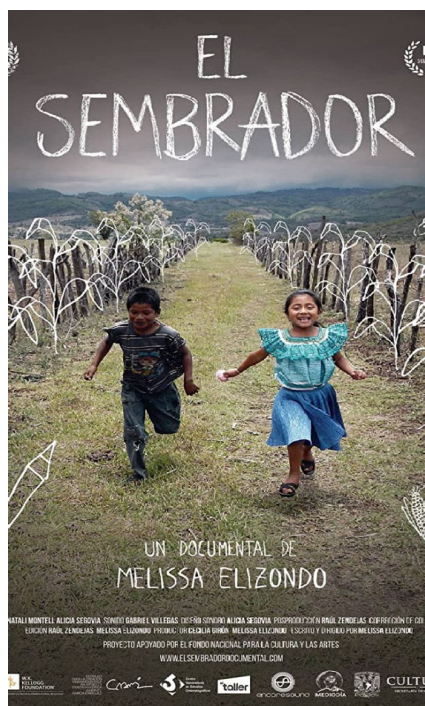
## Κέρκυρα

Ακαδημία της Άνοιξης και η παιδαγωγική ομάδα “Το Σκασιαρχείο”

Στο πλαίσιο των πανελλαδικών ημερών δράσης για την Ζαπατιστική παιδεία η Ακαδημία Άνοιξης και η παιδαγωγική ομάδα "Το Σκασιαρχείο", προβάλλουν την ταινία: “Ο σπορέας” (El Sembrador). Ένα ντοκιμαντέρ για τη δημιουργία ενός πανανθρώπινου μοντέλου εκπαίδευσης στην Τσιάπας των Ζαπατίστας.

Υπόθεση: Ο Μπαρτολομέ, ένας δάσκαλος που κάνει μάθημα σε παιδιά διαφόρων ηλικιών στα βουνά της Τσιάπας στο Μεξικό, ξέρει πολύ καλά πως η παιδαγωγική δεν βασίζεται στα σχολικά εγχειρίδια και δεν στριμώχνεται στους τέσσερις τοίχους μιας αίθουσας. Ένας πραγματικός σπορέας γνώσης ξετυλίγει τη φιλοσοφία και τη μέθοδό του μπροστά στον φακό και γίνεται φάρος ελπίδας για τη δημιουργία ενός πανανθρώπινου μοντέλου εκπαίδευσης που στηρίζεται στην περιέργεια και την αγάπη για τον έξω κόσμο.

Με αφορμή το ταξίδι των Ζαπατίστας στην Ευρώπη, το τι σημαίνει εκπαίδευση που εμπνέεται από την κοινότητα είναι ένα ζήτημα μιας κοινωνικής παιδαγωγικής που συνομιλεί με τα κοινωνικά κινήματα. Κι αυτόν το διάλογο καλούμαστε να τον κάνουμε ένα διαφορετικό σχολείο.



## Ρέθυμνο

Το “Σπόρι” και η Ε.Σ.Ε.

Παιδική «ορειβασία» σε ένα Βουνό Για Τη Ζωή μεσοπέλαγα της πλατείας

Τα παιδιά, μικρά και μεγάλα, ξεκινήσαμε την «ορειβασία» με χρώματα, ζωγραφίζοντας από κοινού έναν πίνακα-πανό για τους Ζαπατίστας [με το Βουνό μεσοπέλαγα], για τη γη και την ελευθερία, το οποίο έπειτα το τοιχοκολλήσαμε και το οποίο θα συναντάμε ως συλλογικό μας έργο τις επόμενες μέρες στον δημόσιο χώρο της πλατείας όπου καθημερινά περιδιαβαίνουμε και περνούμε χρόνο από τη ζωή μας. Στη συνέχεια, μια από τις ιστορίες του γερο-Αντόνιο ζωντάνεψε μέσα από τα σώματα και τις φωνές μας, με συμμετοχική δραματοποίηση της «Ιστορίας με τα χρώματα» μέσα από την οποία γνωρίσαμε τη *guacamaya*, παπαγάλου της Λατινικής Αμερικής που στα φτερά του χώρεσαν όλα τα χρώματα γεννώντας μέσα από την ισότητα τη χαρά της διαφορετικότητας, πετώντας στους

αιθέρους για να το θυμούνται οι άνθρωποι οι ξεχασιάρηδες και παίρνοντας μαζί μας για ενθύμιο της ...μνήμης τη guacamaya με τα μοναδικά δικά του και δικά της χρώματα ο καθένας και η καθεμία.

Στην πλατεία στήθηκε παράλληλα μικροφωνική από όπου μουσικές των Ζαπατίστας, μουσικές από το Μεξικό και γενικά τη Λατινική Αμερική συνόδευσαν την «ορειβασία» γνωριμίας μας με το Βουνό που ταξιδεύει για τη ζωή, για τη γη και την ελευθερία και μέσα από τις μουσικές ήχησε και η Διακήρυξη για τη Ζωή που συνοπογράψαμε συλλογικότητες και άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο για τη σύμπλευση σε αυτό το ταξίδι των Ζαπατίστας προς τις πέντε ηπείρους και τη συνάντηση των αγώνων ενάντια στη *λερναία ύδρα του καπιταλισμού*. Στήθηκε ακόμη πάγκος με μπλούζες, τσάντες και κονκάρδες για την οικονομική ενίσχυση του ταξιδιού αλλά και υλικό (μπροσούρες, βιβλία, περιοδικά) για το ζαπατιστικό κίνημα και την ελευθεριακή εκπαίδευση.

Χορέψαμε, τραγουδήσαμε, γελάσαμε, παίξαμε, χρωμάτισαμε και χρωματιστήκαμε, χαρήκαμε, γνωρίσαμε και γνωριστήκαμε, συναντηθήκαμε, γεμίσαμε την πλατεία, οικειοποιηθήκαμε τον δημόσιο χώρο της γειτονιάς μας, αφήσαμε τα ίχνη της συλλογικής μας μνήμης και δημιουργίας, δώσαμε σιωπηλή υπόσχεση στη guacamaya να θυμόμαστε την ιστορία με τα χρώματα της ζωής και της αξιοπρέπειας... να ξανασυναντηθούμε, να συναντιόμαστε!

Ευχαριστούμε τ@ς Ζαπατίστας που από μακριά κι όσο πλησιάζουν μας φέρνουν όλ@ πιο κοντά!  
Καλώς ήρθατε, καλώς να ανταμώσουμε!

Συντροφικά,  
*Σύλλογος πολιτών για τη μελέτη της ελευθεριακής εκπαίδευσης, «το Σπόρι» & Ελευθεριακή  
Συνδικαλιστική Ένωση (ΕΣΕ) εκπαίδευσης Ρεθύμνου*



## Μυτιλήνη

Μικρός Ντουνιάς

Με αφορμή το ταξίδι των Ζαπατίστας κάναμε ένα θεατρικό παιχνίδι! Φτιάξαμε και μια αποχαιρετιστήρια γιορτή για ένα άλλο ταξίδι που συνεχίζουν τα δυο παιδιά μας από το Αφγανιστάν.



## Πάτρα

Στα πλαίσια του πανελλαδικού διημέρου για τη Ζαπατιστική παιδεία, ο συντονισμός Πάτρας για το ταξίδι των Ζαπατίστας έφτιαξε και κρέμασε πανό για την προώθηση του ταξιδιού και της παιδείας των Ζαπατίστας.



## Θεσσαλονίκη

Πρωτοβουλία Φοιτητ-ρι-ών Παιδαγωγικού ΑΠΘ

Bienvenid@s zapatistas

Από οποιαδήποτε γωνιά, σε οποιονδήποτε κόσμο

¡VIVA ESCUELITA ZAPATISTA!

Ανάρτηση πανό στην Παιδαγωγική Σχολή.



## Αυτομόρφωση για τη Ζαπατιστική Παιδεία

«Προχωράμε Ρωτώντας»

Μια αυτομόρφωση για μικρούς και μεγάλες στον αγρό του Μικρού Δέντρου

Το καμπανάκι χτύπησε, φτιάξαμε δυο κύκλους ομόκεντρους γύρω από ένα αναμμένο κερί και έτσι ο κύκλος της φιλοσοφίας και των ερωτημάτων ξεκίνησε. Με αφορμή βιβλία, εικόνες και φωτογραφίες διερευνήσαμε την καθημερινότητα των Ζαπατίστας στο Μικρό Σχολείο.

Συγκεντρώσαμε τις πληροφορίες που ξέραμε ή φανταζόμασταν κι έτσι φτιάξαμε τη συλλογική γνώση. Οι ερωτήσεις ατελείωτες ...Γιατί τους λέμε Ινδιάνους, τι ρούχα φοράνε, πώς θα ταξιδέψουν, θα έρθουν γιαγιάδες και οι παππούδες και τα μωρά, σε ποια γλώσσα θα μιλάμε...Στη συνέχεια πινέλα και χρώματα, κίνηση και ήχος και το πανί για το δικό μας καράβι στο βουνό του Σειχ Σου ήταν έτοιμο να σαλπάρει.

Στη συνέχεια μια εισήγηση από την ομάδα της αυτομόρφωσης, ένα βιωματικό μοίρασμα από την επίσκεψη της Τασούλας στο Μικρό Σχολείο και ξεκινούν και άλλα ερωτήματα. Δεν υπάρχουν σωστές και λάθος απαντήσεις άλλωστε.

Σε εμάς δημιουργήθηκαν τα παρακάτω ερωτήματα . Περιμένουμε να εμπλουτιστούν και από τα δικά σας!

Τι είναι το ζαπατιστικό σχολείο;

Ποιοι/ες αποτελούν το ζαπατιστικό σχολείο;.

Τι μαθαίνουμε από το ζαπατιστικό σχολείο;

Ναι...ναι... Αλλά τι μαθαίνουμε στα αλήθεια;

Ποια είναι η ύλη στο ζαπατιστικό σχολείο;

Ποια είναι τα βιβλία στο ζαπατιστικό σχολείο;

Πώς μαθαίνουμε από το ζαπατιστικό σχολείο;

Ποιος είναι ο τόπος του ζαπατιστικού σχολείου;

Πότε αρχίζει και πότε σταματάει το ζαπατιστικό σχολείο;

Ποια είναι η συνταγή για το ζαπατιστικό σχολείο;

Ποιοι αποφασίζουν για το ζαπατιστικό σχολείο;

Είναι το μόνο κοινοτικό σχολείο το ζαπατιστικό;

Τι σχέση έχει το ζαπατιστικό σχολείο με τα δικά μας σχολεία;

Τι λείπει από το ζαπατιστικό σχολείο;



## **Αθήνα**

Το Σπορείο

### **Το ταξίδι μέσα από τα μάτια των Παιδιών**

Αυτό το ταξίδι για εμάς ξεκίνησε από το να ξαναθυμηθούμε ένα συλλογικό μας βίωμα.

Μια ιστορία που ξέραμε.

Μια ιστορία για το πριν, το τώρα και το μετά που βρίσκονται σε μια διαρκή συνομιλία.

Ένας **κότσυφας** και ένας **γλάρος** σε μια περιπέτεια. Μια περιπλάνηση. Και κάπου εκεί βρίσκονται σε ένα αλλιώτικο νησί.

Εκεί ακούν τη λέξη “**συνέλευση**” και ξαφνικά βλέπουν όλα τα πλάσματα που κατοικούν σε αυτό το νησί, να τρέχουν γύρω από την τεράστια λίμνη που την κρύβουν τα δέντρα.

Αφού αρχίζουν να καταλαβαίνουν δειλά-δειλά οι επισκέπτες του νησιού τι πάει να πει αυτή η “**συνέλευση**”, μαθαίνουν πως υπάρχουν πολλά **μονοπάτια** σε αυτό τον τόπο και κάθε πλάσμα μπορεί να διαλέξει αυτό που του αρέσει και του ταιριάζει.

Φύτεμα, χορός, διάβασμα, μουσικές, μαγείρεμα, ξεκούραση...

Κάποια στιγμή έρχεται η μεγάλη απόφαση. Θα μείνουν ή θα φύγουν;

Ακόμη όμως κι αν φύγουν θα αφήσουν πίσω το αποτύπωμά τους.

Ένα χρώμα στους τοίχους με ένα αυτοσχέδιο πινέλο.

Ένα χρώμα που θα ενωθεί με τα υπόλοιπα και ποιος ξέρει!;

Σιγά-σιγά αρχίζουν να γεννιούνται ιδέες...

Ξαφνικά μάθαμε ένα νέο!

Ένα νέο που έλεγε για ένα ακόμη ταξίδι.

Αυτό των **ινδιάνων** από το **Μεξικό**, που φτιάχνουν ένα πλοίο από την αρχή για να ταξιδέψουν σε πολλά λιμάνια και να φτάσουν και εδώ που ζούμε εμείς.

Οι ερωτήσεις πολλές.

Οι απαντήσεις από τα παιδιά ακόμη περισσότερες.

**Το καράβι μπορεί να είναι φτιαγμένο από χώμα, τσιμέντο, σίδερα, ξύλα και σχοινιά.**

**Οι ινδιάνες και οι ινδιάνοι μπορεί να είναι 55, 61, 100 ίσως και εκατομμύρια.**

**-Τα παιδιά θα έρθουν στο ταξίδι;**

-Μόνο τα μωρά θα έρθουν στο ταξίδι γιατί τα παιδιά πηγαίνουν στο μικρό σχολείο.

**Και το καράβι; Πόσο χρόνο χρειάστηκε για να κατασκευαστεί;**

-Μπορεί να χρειάστηκε 2 μέρες και 3 φορές, 2 ώρες ή και εκατοντάδες μέρες όσες και οι ινδιάνες.

**-Και τι χρειάζεται να έχουν μέσα στο πλοίο για το μεγάλο αυτό ταξίδι;**

-Παράθυρα και νερό, πάρα πολύ νερό γιατί δεν έχει μέσα το καράβι, έχει μόνο για να πλένουμε τα χέρια μας. Δεν χρειάζονται τόσο πολύ γιατί μπορούμε να αγοράσουμε.

**-Από που;**

-Έχει ένα μέρος που πουλάνε νερά.

**-Κι αν δεν πουλάνε;**

-Ε τότε 6 ή 61 ή εκατομμύρια μπουκάλια.

Και θα θέλουν και ρούχα, πουγκάκια για να τα βάζουν μέσα να μη λερώνονται, ντουλάπα, τραπέζι για να τρώνε, τσάντες για να κουβαλάν τα πράγματα τους, ζωγραφική και μολύβια για να ζωγραφίζουν, κανάτες, κουζίνα, 3 αποθήκες, παγωτά και γρανίτες και ψυγεία για να μη λιώνουν και άμα δεν έχουν ψυγεία θα τα βάζουν στον πάγο.

Θα πάρουν ένα κουτί, θα βάζουν πάγους, θα το κλείνουν και τα παγωτά δε θα λιώνουν.

Θα πάρουν μαζί και λίγα ακόμη...

ένα κεράκι για να κάνουν συνέλευση και να λένε ό,τι θέλουν, ντομάτες, μελιτζάνες, αυγά και ψωμιά.

Και κάπου εκεί μια φωνή αναρωτήθηκε:

“Γιατί μιλάμε για τους μεξικούς τέλος πάντων?!?”

“Πώς μάθαμε ότι είναι έτοιμο το καράβι; Μας πήραν οι ινδιάνες και οι ινδιάνοι τηλέφωνο;”

Και έτσι, ψάξαμε χάρτες, φτιάξαμε κόσμους μικρούς και μεγάλους, μετρήσαμε σπίτια και χρώματα, παίξαμε μουσική, συναντηθήκαμε με ένα καράβι του Klee και κάπου εκεί μας ήρθε μια ιδέα! Πως θα φτιάξουμε δρόμους εκεί που δεν υπάρχουν; Πως φανταζόμαστε εμείς το μεγάλο αυτό ταξίδι;

Χρειαζόμασταν σχέδιο.

Χρειαζόταν να βγούμε έξω.

Χρειαζόμασταν έναν τόπο: Λόφος

Χρειαζόμασταν χώμα,νερό, φτυάρια και υπομονή.

Χρειαζόταν να φτιάξουμε ένα καράβι.

Χρειαζόταν να δουλέψουμε μεθοδικά και συλλογικά.

Πως θα φεύγει η λάσπη μέσα από τα αυλάκια, έτσι ώστε να έχει βάθος η θάλασσα και να μπορεί το καράβι να πλέει;

Κι αφού αρχίσαμε να αντιμετωπίζουμε τις πέτρες και τα εμπόδια, έπρεπε να ενώσουμε τη θάλασσα με τα μέρη που ζουν οι ινδιάνες και οι ινδιάνοι, μικροί και μεγάλες.

Τα μέρη αυτά μάθαμε πως λέγονται σαλιγκάρια και από σαλιγκάρια στο λόφο άλλο τίποτα...

Μάθαμε πως τα σαλιγκάρια λέγονται αλλιώς και караκόλ.

Και πώς τα караκόλ θα ενώνονταν με τη θάλασσα;

Πολλές οι σκέψεις, πολλά τα συναισθήματα, αλλά το σύνθημα ένα:

“Ανοίγουμε δρόμο”

Ανοίγουμε δρόμους από τα βουνά της Τσιάπας μέχρι τους λόφους της Αθήνας.

Από τα τροπικά δάση μέχρι τα μικρά χωριά.

Από τους αχανείς ωκεανούς μέχρι τα ελεύθερα ποτάμια.

Δρόμους, με λασπωμένα χέρια, γέλια και ενθουσιασμό.

Στο τέλος της ημέρας αυτό που έμεινε, ήταν οι φωνές μας απο το ένα ύψωμα ως το άλλο που τραγουδούσαν παρέα με τα κελαηδίσματα των πουλιών:

“Ινδιάνε πέρα από τ' απέναντι βουνό.....μ' ακούς μ' ακούς?!?”





### Ομάδα Βουνού

Εστίασαμε στο στοιχείο της φύσης, το σχολείο μας είναι όπως και τα σχολεία των Ζαπατίστας είναι στη φύση! Μέσα από τις ζωγραφιές, τα παιδιά στέλνουν το μήνυμά τους για την προστασία της φύσης. Φτιάξαμε με τη βοήθεια μιας μαμάς την αφίσα που αποφάσισαν να την κολλήσουν στις γειτονιές και στα σχολεία τους. Η αφίσα μας θέλει να ταξιδέψει όσο πιο μακριά γίνεται, όπως και οι ζαπατίστας!



### Τα θρανία της Άνοιξης

Εδώ «Τα θρανία της άνοιξης»!

Ακούτε το ραδιόφωνο των παιδιών! Παιδιά, μείνετε συντονισμένα! Σήμερα παιδιά είμαστε στη Λαϊκή Συνέλευση Γκύζη της Αθήνας να γιορτάσουμε τα γενέθλιά της. Έγινε 10 χρονών κι ευχόμαστε να τα εκατοστήσει. Κι είμαστε με τις ομάδες μας, τα ραδιόφωνα, το τυπογραφείο, τον «Κοκκινολαίμη» μας, τους ΛΕΣΤΡΕΦ, το κουκλοθέατρο και τον Καραγκιόζη μας. Κι αφιερώνουμε τα εργαστήρια μας στο ταξίδι των Ζαπατίστας στην Ευρώπη. Μαζί μας το «Μαγικό ραδιόφωνο» με τα παιδιά του 41ου δημοτικού σχολείου, η ΚΟΦΙΨΥ με το βαλιτσάκι του πομπού και τα σήματα

μορς, το τυπογραφείο του «Σκασιαρχείου» με το χαρακτηριστικό караβάκι – σύμβολο της εξέγερσης των Ζαπατίστας και ο «Κοκκινολάιμης» μας!



**ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ  
ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ**  
ΣΕΛ.: 4-5



**ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ  
ΚΑΙ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ**  
ΣΕΛ.: 5



**ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ  
ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ**  
ΣΕΛ.: 7



# ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ 6, ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2021



Νίκη Κοκκινολίπη,  
Ζαπατίστας, 2021

Εδώ «Τα Θράνια της Άνοιξης»! Αναζητάτε το ραδιόφωνο των παιδιών! Παιδιά, μείνετε αντανταραμένοι!

Αυτή η άνοιξη που μας πέρασε παιδιά ήταν αυτή που φτιάξαμε εμείς, όπως λέει ο ποιητής. Γιατί δεν την βρήκαμε σπουδή λόγια παιδική! Και σαν αυτό το καλοκαίρι ένα χρόνο πριν κάναμε τα γενέθλια της Θάλειας στην παιδική χαρά του πεδίου του Άρεως, στην «κρεμλί-ρολόι» του παππού. Και την πρώτη μας εκπαμπή σε ανοιχτό χώρο. Αυτή την παιδική χαρά που ζητήσαμε να είναι ανοιχτή στην πανδημία. Κι όλο ξεκίνησαν από τα ραντεβού στην κονσέρτα με «Τα Θράνια της Άνοιξης» στο κέ-

ντρο της Αθήνας. Κι ακολουθήσαν οι λόφοι, η Φωκίωνος Νέγρη, το κηπάκι της Τσαμαδού και το θέατρο «Εμπρός». Μας μας και το «Μεγάλο ραδιόφωνο» Τυπογραφείο, μικρά βιβλία, συνέλευση των παιδιών, κήπος, ραδιόφωνο, λογοτεχνία της γειτονιάς, συνεταρισμό, διαδρομές στην πόλη, βιβλιοθήκη, αρχιτεκτονική, εφημερίδα, παραμύθι, κουκλοθέατρο και καραγκιόζη, τα κάνουμε μαζί με τα παιδιά!

Μετά τον Λόφο του Στρέφου, όπου ημάς στον «κίτε τζάρμπο» για περίπου τρεις μήνες, τον Λόφο Φινάπουλου με δράσεις Άγιος Κυριακός της άνοιξης, μετακινηθήκαμε στην Κυρέλλη. Πήγαμε στο περίπτερο της Φωκίωνος Νέγρη που μας ζήτησαν τα παιδιά και οι γονείς

για να γίνει ανταλλακτική βιβλιοθήκη τρεις Κυριακές. Και μπορεί να τα καταφέρουμε και να γίνει επίσημο βιβλιοθήκη των παιδιών!

Για το ημέρες ήμασαν και στο κηπάκι της Τσαμαδού, κοντά στην πλατεία Εξαρχείων με τα «Που θρώνια» για να υποδεχθούμε τους Ζαπατίστας. Και συνεργαστήκαμε και με το κοινωτικό ραδιόφωνο «2510». Και μετά, στο χώρο του θεάτρου «Εμπρός»! Και μετά στην «Λαϊκή Συνέλευση Γκιάζη»! Και μετά στο περίπτερο βιβλιοθήκη της Φωκίωνος Νέγρη! Και μετά στο πεδίο του Άρεως!

Ήταν «Τα Θράνια της Άνοιξης» – το ραδιόφωνο των παιδιών. Στο μικρόφωνο ο κύριος Μπαμπάλης, 16/6/2021, Αθήνα – Πεδίο του Άρεως.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΝΟ ΗΜΕΡΕΙΟ: ΣΕΛ. 2-3 / Η ΚΟΚΚΙΝΟΛΑΙΜΗΣ ΠΡΩΤΕΙΝΕΙ: ΣΕΛ. 6-7 / ΤΟ ΛΙΒΑΘ: ΣΕΛ. 8

# Αγώνας για την Παιδεία Παιδεία για την Ελευθερία